

ת"פ 37062/10/20 - מדינת ישראל נגד ראזי מחרום

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 37062-10-20 מדינת ישראל נ' מחרום(עציר)

בפני	כב' השופטת אורית קנטור, שופטת בכירה
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	ראזי מחרום (עציר)

גזר דין

עובדות:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים.
2. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 9/10/2020 נסע הנאשם ברכב ביחד עם אחר שנהג ברכב, והחזיק באזור חלציו במכנסיו כפפה ובה סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 60.3262 גרם נטו.
3. לאחר הודאתו, הופנה הנאשם אל שירות המבחן על מנת שיכין תסקיר בעניינו.

תסקיר שירות המבחן:

4. שירות המבחן ציין, כי הנאשם בן 25, רווק וללא ילדים, עובר למעצרו התגורר בבית אמו והתקשה לשמור על יציבות במסגרת העבודה.
5. שירות המבחן ציין, כי הנאשם שוהה בבית מעצר "גלבוע" מאז מעצרו בחודש אוקטובר 2020, והוא תיאר כי חווית המעצר קשה עבורו מאחר שמעולם לא היה מאחורי סורג ובריח. במסגרת מעצרו משתתף הנאשם בקבוצות טיפוליות שונות כגון קבוצה לשליטה בכעסים.
6. הנאשם שיתף, כי שנה לאחר שאביו נרצח, כשהיה בן 18, החל לצרוך קנאביס ולהסתובב בחברה שולית הצורכת סמי רחוב.

7. שירות המבחן התייחס לכך שלנאשם הרשעה קודמת אחת מחודש מאי 2014 בגין ביצוע עבירת שוד מזויין בחבורה ובאלימות וסיוע לחבלה חמורה. בעקבות הרשעתו, נדון הנאשם למאסר בעבודות שירות וצו מבחן למשך שנה וחצי.
8. שירות המבחן ציין כי הנאשם לקח אחריות על ביצוע העבירה, שלל מטרות סחר או כי היה מודע לכך שמדובר בסם מסוג קוקאין. לדבריו, רצה לרכוש סם מסוג קנאביס, אולם מתוך מצוקה כלכלית עקב אחר אדם אשר היה ידוע כסוחר סמים על מנת לקחת סמים ממקום המסתור שלו. כך, מצא את הכפפה ובתוכה הסם, אולם הוא החביא אותה על גופו ולא פתח אותה.
9. שירות המבחן התרשם, כי כיום מגלה הנאשם מודעות מילולית ראשונה לבעיית ההתמכרות שלו ומעוניין לבחון אפשרויות שיקומיות בתחום.
10. להערכת שירות המבחן, מאפייני אישיותו והתרשמות שירות המבחן מצביעים על כך שקיים סיכון לחזרה על התנהגות פורצת גבול וביצוע עבירות דומות מצדו בעתיד.
11. שירות המבחן התרשם, כי ביטויי המוטיבציה של הנאשם מקורם בהשלכות ההליכים המשפטיים.
12. שירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה טיפולית והמליץ על הטלת ענישה מרתיעה שתהווה גבול ברור להתנהגותו של הנאשם.
- ראיות הצדדים לעונש:**
13. מטעם ההגנה העידה אמו של הנאשם-הגב', מרוות מחרום. לדבריה, התפתחותו של הנאשם הייתה תקינה לחלוטין, העדה ואביו המנוח של הנאשם שנפטר היו אנשי חינוך ואחיו ואחיותיו מלומדים. בשנת 2014, אביו של הנאשם נרצח לנגד עיניו ואז חל בו שינוי דרסטי ודרמטי.
14. העדה העידה, כי לאחר מעצרו של הנאשם, היא לא רצתה לדבר עמו, אולם בעקבות תחנוניו של הנאשם לאחיו, היא הסכימה לדבר עמו והוא מתקשר אליה מדי יום ומביע צער וחרטה.
15. העדה הוסיפה, כי הנאשם הוא בנה הבכור והיא אמרה לו שהיא מבינה, הם לבד בלי האב, אך הנאשם אכזב אותה מאוד. הנאשם השיב לה לדבריה, כי הוא אכזב את עצמו ואת אביו ולא ציפה שיגרר למקומות כאלה ורק עכשיו הוא מבין את חומרת המצב אליו הוא נקלע ולפני כן לא הבין עד כמה המצב חמור וכעת הביע נכונות להשתחרר ולהשתקם, כשהיא מצידה הביעה נכונות לתמוך בו בכל מה שניתן וצריך.

16. העדה ביקשה להתחשב במצב.

טיעוני המאשימה לעונש:

17. ב"כ המאשימה הגישה גיליון רישום פלילי והפנתה לכך שיש לו הרשעה קודמת בעבירת סיוע לשוד.

18. ב"כ המאשימה הדגישה בטיעוניה את סוג הסם-קוקאין וכן כמותו- כ-60 גרם וציינה, כי מדובר בכמות שהיא פי 200 מהכמות המוגדרת לצריכה עצמית.

19. ב"כ המאשימה ציינה, כי כתוצאה ממעשיו של הנאשם נפגעו הערכים המוגנים של הגנה על שלום הציבור וביטחון. בנוסף ציינה, כי מדובר בסמים מסוכנים שהפצתם עלולה לגרום למשתמשים בהם סכנת חיים ואף מוות.

20. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה, ממנה עולה כי במקרים דומים נקבעו מתחמי ענישה הנעים בין 3-5 שנות מאסר, אותו ביקשה לאמץ גם בענייננו, לצד ענישה נלווית.

21. ב"כ המאשימה התייחסה לעברו הפלילי של הנאשם וציינה, כי הרשעתו הקודמת של הנאשם הינה משנת 2015-אז הוטלו עליו 6 חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות וצו מבחן, שהופקע עקב חוסר שיתוף פעולה מצד הנאשם ולאחר שהוגשה בקשה להפקעה, הנאשם הביע נכונות להמשיך להשתלב בטיפול בצו המבחן. אלה לא הועילו לנאשם והוא שב וחזר על ביצוע עבירות.

22. ב"כ המאשימה הפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן ממנו עולה שגם בהרשעתו הקודמת התקשה הנאשם להשתלב בטיפול והשתלבותו התאפיינה באי יציבות. בנוסף, הנאשם לא לקח אחריות מלאה על מעשיו בפני שירות המבחן, טען שלא החזיק בסם למטרות סחר וכי לא ידע שמדובר בקוקאין אלא חשב שמדובר בקנאביס-טענה שאין בה ממש, לעמדת המאשימה, לאור הריח השונה והמראה השונה של סוגי הסם והנאשם-המשתמש בקנאביס מגיל צעיר, יכול היה להבין.

23. ב"כ המאשימה ביקשה לגזור את עונשו של הנאשם ברף האמצעי עד גבוה של מתחם העונש ההולם וכן ביקשה להטיל מאסר על תנאי, קנס, שלילת רישיון ופסילה מלהחזיק ברישיון בפועל ועל תנאי וכן ביקשה להשמיד את הסמים.

טיעוני ההגנה לעונש:

24. לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם לא הכחיש כי החזיק בסמים, אלא הודה בהחזקתם ומסר, כי בסופו של יום נודע לו שזה קוקאין. כך גם בחקירתו וגם בפני שירות המבחן.

25. ב"כ הנאשם הביע פליאה על כך שבמקרים אחרים המאשימה מפנה לפסיקה לפיה מסקנות שירות המבחן מהוות המלצה בלבד ואילו במקרה דנן מבקשת הפרקליטות לאמץ את מסקנות שירות המבחן והמלצותיו.
26. ב"כ הנאשם הוסיף, כי אכן התסקיר שלילי, אולם מדובר בהמלצה בלבד, וברוב המקרים, כמו גם בעניינו של הנאשם, לא חל שינוי בעמדת שירות המבחן מאז תסקיר המעצר ועד לתסקיר לעניין העונש.
27. ב"כ הנאשם הפנה למקרה שנדון בפניו, בו הוחזקו סמים מסוג הרואין וקוקאין, כשהסמים היו מחולקים ל מנות, ונקבע מתחם עונש הולם הנע בין 15-30 חודשי מאסר. נגזרו בסופו של דבר 14 חודשי מאסר סטייה תוך סטייה קלה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום(ת.פ. 39278-09-19 והערעור שהוגש-ע.פ. 7732-04-20).
- בנוסף, הפנה הסניגור למקרה נוסף בו דובר בסמים מסוג הרואין, קוקאין וקנאביס, בית המשפט אימץ אפיק שיקומי והטיל עונש מאסר למשך 9 חודשים לריצוי בעבודות שירות, כשמתחם העונש ההולם שנקבע הינו שתיים וחצי שנות מאסר ועד חמש שנות מאסר, בגין כמויות גדולות יותר מעניינו.
28. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע, כי מתחם העונש ההולם נע בין 14 ועד 30 חודשי מאסר, כאשר עניינו של הנאשם צריך להיות ברף התחתון של המתחם.
29. לטענת ב"כ הנאשם, לנאשם לא הייתה מעולם הרשעה בעבירה של סמים לרבות שימוש ואין מדובר בנאשם שהינו רצידיביסט.
30. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבות חייו הקשות של הנאשם ולעובדה כי רצח אביו ארע לנגד עיניו ומבחינתו הדבר ארע באשמתו של הנאשם, שהיה אז בן 18, היות וריב בינו לבין אחר הוביל לרצח של אביו, לאחר שהאב הגיע להפריד.
31. ב"כ הנאשם ציין, כי לפני כן החל הנאשם ללמוד טכנאות שניים, הדבר מופיע גם בתסקיר, והוא עבד בנמל בתור סבל.
32. ב"כ הנאשם ציין, כי הנאשם עצור מיום 9/10/2020, דהיינו-מעל חמישה חודשים, ללא עבירת משמעת כלשהי.
33. ב"כ הנאשם הוסיף, כי מדובר בנאשם שבא מבית של אנשי חינוך עם אחות שסיימה לימודי רפואה ואח שעתיד להתחיל את לימודי הרפואה.
34. לעמדת ההגנה, האיזון הראוי בין 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל משרתים את תכלית הענישה.

35. ב"כ הנאשם הוסיף וציין, כי ניתן היה לנהל את התיק לאור כך שלא היה יסוד סביר לחשד כי מדובר בסמים וקיימות טענות לגבי החיפוש. ניידת הבלשים הייתה במסגרת אכיפת קורונה ולא היה מידע מודיעני כלשהו. למרות זאת, הנאשם בחר להודות, הביע חרטה אמיתית וכנה, ואולי אם היה מנהל משפטו היה מקבל הסדר טיעון מקל או ביטול כתב האישום. למרות זאת, הוא לקח אחריות מתוך רצון לשלם את המחיר ולשלם את חובו לחברה.

36. בנוסף, ציין הסניגור, כי בהודאתו, חסך הנאשם העדתם של 27 עדי תביעה.

37. ב"כ הנאשם אף ציין, כי הנאשם עצור מזה למעלה מחמישה חודשים ותנאי מעצר שונים מתנאי מאסר וקשים מהם.

38. בנוסף, לטענתו לא נגרם נזק כלשהו בפועל ויש לאבחן ממקרה של סחר למשל לקטינים או לאנשים אחרים.

39. הנאשם ביקש לומר כי הוא מצטער על מעשיו, קשה לו במעצר, הוא בקושי מתפקד ובקושי אוכל והוא מבטיח שלא יחזור שוב על טעותו ולא יחזור שוב לבתי משפט.

דין והכרעה:

40. תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין, תשל"ז - 1977), על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם (סעיף 40ג לחוק הנ"ל).

41. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם הפגיעה בשלום הציבור בהיות נגע הסמים בגדר מחולל פשיעה על כל גווניה כמו גם הפגיעה בגופם של אלה הצורכים סמים אותם רוכשים מנאשמים דוגמת הנאשם.

42. אשר למידת הפגיעה - מדובר ברמת פגיעה גבוהה בשים לב לסוג הסם וכמותו - סם מסוג קוקאין במשקל נטו של 60.3262 גר'.

43. אשר לנסיבות הקשורות בעבירה -

על פי עובדות כתב האישום הנאשם היה ביחד עם אחר ברכב, כשהאחר נהג ברכב והנאשם ישב לידו.

הנאשם החזיק באיזור חלציו במכנסיו כפפה ובה סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל הנ"ל.

אין טענה כי הסם היה מחולק למנות או ארוז בשקיות.

44. אשר למדיניות הענישה - הצדדים הפנו לפסיקה התומכת בטיעוניהם, אולם כל מקרה לגופו וכל מקרה לנסיבותיו.

לעניין זה הפנה אותי הסניגור לגזר הדין שניתן על ידי בת.פ. 39278-09-19 **מדינת ישראל נ' מחמוד אבו דבוס** שם קבעתי ביחס לנאשם שהחזיק בסם מסוכן מסוג הירואין במשקל של 43.31 גר' נטו ובסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 8.63 גר' נטו מתחם עונש הולם שנע בין 15 לבין 30 חודשי מאסר בפועל.

ערעור שהגישה המאשימה על גזר הדין במסגרת עפ"ג 7732-04-20 נדחה כשבית המשפט המחוזי לא מצא עילה המצדיקה סטייה ממתחם העונש שקבעתי הגם שקבע כי אכן מדובר בענישה הנוטה לקולא.

יש לציין כי באותו אישום הגם שמדובר בכמות כוללת פחותה מכמות הסם שנתפסה בחזקת הנאשם, הסם היה מחולק באריזות פלסטיק סגורות חלקן בקשר וחלקן בחום, באופן המחזק את החזקה כי מדובר בהחזקה למטרת סחר בעוד שבענייננו החזיק הנאשם את הסם בתוך כפפה.

45. בהתחשב איפוא בעיקרון ההלימה, בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה באותם ערכים, בנסיבות הקשורות בעבירה ובמדיניות הענישה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 15 לבין 30 חודשי מאסר בפועל.

46. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה -

הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, ללא תיקון כתב האישום ובכך חסך מזמנם של הצדדים, העדים ובית המשפט כשכתב האישום כולל 27 עדי תביעה.

לחובת הנאשם הרשעה קודמת מיום 14/7/15 בגין עבירה של סיוע לשוד מזויין מכוחה הוטל עליו מאסר בן 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות.

אין לחובת הנאשם הרשעות בעבירות של סחר בסמים או של שימוש בסמים.

אביו של הנאשם מצא את מותו בנסיבות טרגיות בסביבת שנת 2014 עת נרצח לנגד עיניו, כשהנאשם

האשים את עצמו בתרומה לאירוע. אימו של הנאשם ואביו המנוח היו אנשי חינוך, אחותו רופאה ואחיו מתעתד ללמוד רפואה.

טרם מעצרו החל הנאשם ללמוד טכנאות שיניים שלפני כן עבד בנמל בתור סבל.

הנאשם עצור מיום 9/10/20 כשאינ חולק כי תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר דווקא בתקופה זו, תקופת מגפת הקורונה. הנאשם לא שוחרר בחלופה הגם שיתכן והדבר היה נשקל כשניתן למצוא נימוק לכך בטיעוניה של האם אשר תחילה הביעה כעס רב על מעשיו של הנאשם אם כי לדבריה נוכח הבטחותיו - חידשה עימו את הקשר.

הנאשם עצמו הביע צער על מעשיו והבטיח שלא יחזור על טעותו.

47. בהתאם להוראת סעיף 40ד' לחוק העונשין רשאי בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם אם מצא בית המשפט כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש כי ישתקם.

בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר של שירות המבחן אשר סקר את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם. להתרשמות שירות המבחן גם אם כיום הנאשם מגלה מודעות מילולית ראשונית לבעיית ההתמכרות בחייו ומעוניין לבחון אפשרויות שיקום, הרי מאפייני אישיותו כעולה מהתסקיר כמו גם הבעיות התפקודיות והחברתיות במישורי חייו השונים, מצביעים על כך כי קיים סיכון לחזרה על התנהגות פורצת גבולות וביצוע עבירות דומות בעתיד.

48. שירות המבחן מציין עוד כי מערכת התמיכה בחייו של הנאשם מתקשה להוות גורם מקדם ומקור למוטיבציה לעריכת שינוי משמעותי בחייו, כשהנאשם אף מפגין חוסר בשלות באשר לאפשרות הטיפול בעניינו. ביטוי המוטיבציה לשינוי מקורם בהשלכות ההליך המשפטי המתקיים ולא מתוך תובנה או חיבור אמיתי לנסיבות שהובילו אותו להתנהלות פורצת גבול. לכן נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

בנסיבות אלה אין מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל העדר שיקולי שיקום.

49. בחרתי לגזור על הנאשם עונש מאסר המצוי ברף תחתון יחסית של המתחם בשים לב לכך שאין לחובתו הרשעות בעבירות דומות, להודייה בהזדמנות הראשונה ולנסיבות הטרגיות של המשפחה אשר מן הסתם היה בהם כדי לתרום להדרדרותו של הנאשם ולמצבו ההתמכרותי. זאת, מבלי להתעלם מחומרת העבירה ומהכמות הניכרת של הסם שהוחזק.

50. אשר על כן אני דנה את הנאשם למאסר בפועל לתקופה של 17 חודשים שיחושבו מיום מעצרו
9/10/20.

אני דנה את הנאשם למאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים למשך שלוש שנים והתנאי הוא כי לא
יעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים.

אני פוסלת את הנאשם מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 8 חודשים.

הסמים יושמדו.

הודע על זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ט' אייר תשפ"א, 21 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.